

Títol article: Equine assisted activities and therapies in children with autism spectrum disorder. A systematic review and a meta-analysis

Autors: Tomasz Trzmiel, Barbara Purandare, Michal Michalak, Ewa Zasadzka, Mariola Pawlaczyk

Revista: Complementary Therapies in Medicine

Data: 2018

Resum

INTRODUCCIÓ:

El TEA segueix essent un dels trastorns amb etiologia desconeguda que la medicina moderna estudia. Es caracteritza per comportaments disfuncionals i dificultats de comunicació i interacció social. Els individus afectats presenten comportaments estereotipats i tenen dificultats per establir contacte, per a la comunicació verbal i no verbal i per crear i comprendre les relacions interpersonals. S'ha demostrat una relació entre el TEA i els símptomes gastrointestinals, la microbiota intestinal, la conducció nerviosa, el son i els trastorns immunològics i mitocondrials.

La seva naturalesa multifactorial justifica la implementació de diverses teràpies en aquests individus, entre elles la teràpia assistida amb cavalls (TAC). La TAC afecta a tot el cos, regulant la pressió sanguínia i el to muscular i produeix una millora en l'equilibri. La literatura ofereix resultats amb millores en les funcions físiques del cos.

MÉTODES:

El present article recull la revisió de la literatura actual i una metaanàlisi de revisions sistemàtiques i metaanàlisis que tractin estudis amb individus amb TEA i normotípics que realitzen TAC.

Criteris d'inclusió: individus de grup experimental que realitzen TAC i es fa valoració abans i després del període de la teràpia i individus de grup control que no realitzen la teràpia.

Criteris exclusió: individus que no tinguin TEA, ús d'un estimulador d'equitació en lloc d'un cavall, teràpies addicionals, intervencions quirúrgiques.

La metaanàlisi es realitza amb resultats de l'Escala de Comportament Adaptatiu de Vineland (VABS) i de la subescala social i la subescala de comunicació en forma de diferents mesures estandarditzades.

RESULTATS:

S'inclouen un total de 390 participants de 15 estudis (79 % sexe masculí i 21 % sexe femení). Els dominis estudiats van associats al funcionament psicosocial (socialització, comunicació, compromís, conductes estereotipades), als nivells de cortisol en saliva, a l'execució d'activitats diàries, a paràmetres de la marxa i a funcions motores.

S'observen millores significatives en les puntuacions de socialització, un menor temps de reacció davant la resolució de problemes i una marcada disminució en la puntuació de comportament desadaptatiu. En canvi, hi ha altres àrees valorades que no presenten canvis significatius.

Altres autors troben canvis significatius en la reducció de la hiperactivitat i la irritabilitat en les parts de les proves EQ/SQ i VABS, així com millores en les subescales de cognició social i comunicació amb la SRS (Escala de Resposta Social). També es van observar canvis significatius en les següents subescales del ABC-C: comportament estereotipat i hiperactivitat. S'observen millores significatives en els resultats del perfil sensorial comparat amb els resultats del grup control que únicament mostren una lleugera milloria. En el test BASC-T es troben nivells inferiors d'agressivitat. En el GARS-2 s'observa una millora en el grup experimental respecte les interaccions socials i en les subescales de registre i sensibilitat durant les setmanes d'intervenció amb TAC.

Els autors demostren que la intervenció durant 12 setmanes ofereix millores en les següents àrees: control postural, participació en les activitats diàries i en les conductes adaptatives. D'altres autors van mesurar els nivells de progesterona i cortisol en saliva i varen observar una disminució de forma constant del cortisol després de totes les sessions i que augmentaven els nivells de progesterona. Respecte de la marxa, els nens del grup experimental presentaren millores en la longitud del cicle de la marxa i els del grup control no. No s'observaren canvis en els resultats de l'escala d'interacció pare-fill i el perfil sensorial. Sí hi ha millores en la qualitat de vida, havent la major millora en el domini de l'autoestima i el comportament general. Les puntuacions del ATEC en les subescales individuals van millorar en comparació amb l'inici pels dominis de parla/llenguatge/comunicació, sociabilitat, consciència sensorial/cognitiva i salut/comportament.

DISCUSSIÓ:

La majoria d'estudis trobats parlen de la TAC en nens amb Paràlisi Cerebral (PC) encara que cada vegada hi ha més estudis d'individus amb TEA en països desenvolupats. En aquests casos, l'eficàcia de la TAC se centra en aspectes conductuals i en la interacció amb l'entorn, ja que les àrees deteriorades associades al funcionament social, la comunicació, la resposta a estímuls i el compromís constitueixen els principals criteris diagnòstics.

També es destaquen els beneficis del moviment físic de muntar a cavall i el valor potencial de l'estimulació audiovisual durant la teràpia. El ritme del cavall al pas mentre es munta a cavall estimula àrees del cervell responsables de la memòria, la percepció de les emocions, el control motor i l'aprenentatge.

La majoria dels autors dels estudis recollits informen dels beneficis de la TAC respecte el funcionament social, una reducció de l'agressivitat i una milloria en l'estabilitat del tronc.

Tot i això, a causa de la variabilitat de les proves estandarditzades, els resultats no són comparables i fàcilment mesurables. Proposen realitzar estudis amb una major mostra, mètodes més estandarditzats de teràpia i mesuraments de resultats, que alhora permetria una avaluació exhaustiva i objectiva de la utilitat clínica de la TAC.

CONCLUSIÓ:

La immensa majoria d'informes disponibles demostren una gran eficàcia de la TAC, especialment en el funcionament social d'individus amb TEA.

La TAC redueix significativament les conductes agressives i millorar l'estabilitat del tronc encara que no es poden extreure conclusions universals a causa de les discrepàncies en les eines de valoració.